

den 20 maj 1938.

Missionsföreståndaren
Dr. Hj. Danielson,
Klarabergsgatan 50,
S t o c k h o l m.

Käre Broder Danielson!

Frid!

Jag är en riktig stackare att erkänna mottagandet av brev. Jag blygs över att inte ännu ha tackat för breven av den 31 sistlidne mars och den 19 april. Förlåt! Jag litar dock på att br. Strutz håller Expeditionen bekant med "dagsnyheterna". Jag värderar mycket breven från expeditionen, men skall inte klaga, om jag förmin försummelse betalas med lika mynt.

Sedan jag skrev sist har jag varit mycket ute på landsbygden. Folket samlas till våra möten alldeles utmärkt. Särskilt på kvällarna får man predika för överfyllda hus. Evangelisterna rapportera från sina möten likaså god tillslutning, även då de äro ensamma. A ett par utposter till Po har det t.o.m. varit lite väckelse. De egna lokalerna voro otillräckliga att rymma alla som kommo till mötena. Utomstående öppnade därför hyresfritt större skollokaler. Guds Ande verkar på själarna även i bullersam tid.

En svårighet ~~är~~ för oss missionärer att vara ute och resa just nu är vägarna. De äro inte blott farliga för rövare - de bruka dock inte röra oss - utan de äro i försvarets intresse söndergrävda. Då jag under förra veckan var till Po (40 km. från K.) hade jag att fara omvägar på åkrarna. Man hade nämligen tvärs över landsvägen grävt djupa, breda diken för att hindra militärtrafiken. Mellan 25 och 30 steg förekommo sådana diken. Vanliga fordon kunna därför inte komma fram. Och på åkrarna lämpar det sig inte heller att fara, då grödan växer.

Så långt jag känner ha alla svenskar å vårt fält hälsa och fortsätta verksamheten. Fru Hulda Anderson gör sig nu redo för hemresan. Hennes båt avg. från Shanghai d. 12 juni. Resn tages, som bekant, via Amerika.

Just inga större militärförändringar från vårt fält. Allt är så lungt som det kan vara i krigstid. Gud håller sin skyddande hand över både oss och arbetet. Gud vare lov!

Till slut kära hälsningar från hela familjen.

Broderligen.